

KAREL VAN DEN BRAAK BEELDHOUWT IN BRONS

Karel van den Braak werd in het Nederlandse Noord-Brabant geboren maar verhuisde reeds als puber naar het Mechelse. Nu woont hij al 13 jaar in Bonheiden. Van den Braak is een beeldhouwer maar geen gewone; zo heeft hij bijvoorbeeld een hekel aan het feit dat zijn werken een naam moeten hebben. En daarom doet hij dat niet, ook al hebben potentiële kopers graag het verhaal achter het kunstwerk. Een gesprek met een kunstenaar die van veel markten thuis is.

Karel van den Braak komt uit een boomkwekersfamilie. Nadat hij veel moeite had met de mentaliteit in het Atheneum in Mechelen, trok hij naar Sint-Lukas in Brussel en koos er voor de richting beeldhouwen.

Karel van den Braak: Ik slaagde niet in mijn ingangsexamen en trok dan maar een jaar naar Canada waar ik ging werken op een boerderij. Een jaar later kon ik wel in Sint-Lukas beginnen. In 1978 studeerde ik af als beeldhouwer. Maar aan werk geraken was niet simpel. Mijn studiemakkers trokken het onderwijs in, maar daar voelde ik

al snel niets voor. In die tijd was Lode Eyckermans directeur aan de Academie van Mechelen. Hij had vele beelden en monumenten gemaakt. Van hem heb ik veel geleerd, hij was een erg goede vakman. Ik leerde er vooral met klei werken en mallen maken, kreeg er materiaal en alle faciliteiten. Ik heb er zeker 10 jaar ervaring opgedaan.

Je hebt nooit voor een baas gewerkt, typisch voor een kunstenaar?

Karel van den Braak: Ik ben meteen als zelfstandige gestart, maar ik heb van alles moeten doen om te overleven: ik laadde vrachtwagens, hielp bij mijn ouders, ik heb laswerken gedaan en bij een bakker gewerkt. In het begin maakte ik vooral figuren in polyester, ik heb altijd gezocht naar mijn eigen vormen. Nu zijn die figuren en portretten al lang uit de tijd, vandaag de dag maak ik nog maar heel zelden een portret.

Met welke materialen werk je nu en wat draagt je voorkeur weg?

Karel van den Braak: De eerste twintig jaar ging ik minstens drie keer per jaar naar Carrara in Italië om daar zelf mijn marmeer uit te kiezen. Met de wa- >>

gen bracht ik die goeie marmer mee naar België. En elke zomer trok ik met een aantal beeldhouwers naar de Condroz, in Les Auins, om er blauwe steen, eerste keuze arduin te halen. Hout heeft me nooit aangesproken, het is zo weerbarstig. Ik hou van marmer en arduin, heel degelijk materiaal, materiaal dat blijft ook. Belgische hardsteen of arduin is niet zo moeilijk om te bewerken, graniet daarentegen... Ik werk ook al jaren met brons en staal. In samenwerking met een gieterij in Nederland werk ik veel voor andere beeldhouwers...

Marmer bewerken of met brons werken vergt andere technieken vermoed ik?

Karel van den Braak: Met marmer begin je met een blok en je kapt af. Bij brons is

het net omgekeerd, hier bouw je op. Je begint met klei, boetseert een vorm en maakt daar een mal van. Je hebt twee systemen om brons te gieten; de meest bekende methode is die van de *cire perdue*, de *verloren was*. Een bronzen beeld heeft vele gietkanalen, daar komt nog heel wat werk bij kijken, ook na het gieten, met beitels en slijpschijven. De gegoten stukken moeten ook aan elkaar gelast worden. Het is steeds een zoeken, steeds bijleren ook...

De laatste jaren werk ik vooral met brons omdat ik dat het liefst doe. Waar je het meest mee bezig bent, kan je ook het best. Ik maak ook nog wel eens een figuur in marmer maar dan alleen op bestelling. In brons kan je vrij ingewikkelde vormen maken en het is vandalisme-bestendig.

“IN HERHALING VALLEN IS DE GROTE ANGST VAN ELKE KUNSTENAAR.”

Bovendien is er een markt voor, denk ik dan.

Karel van den Braak: Ja zeker! Ik heb altijd weinig op bestelling gemaakt. Ik ontwerp een beeld en stel dat tentoon en hoop het dan ook te verkopen. Dat lukt soms heel makkelijk, maar er zijn ook periodes dat het moeilijker loopt. Er staan werken in een galerij in Rijmenam, *Art Depot*, hier in de buurt. In de grote galerijen geraak je niet altijd makkelijk binnen. Andere galerijen zijn *Campo* in Antwerpen, *Vander Vlist Fina Arts* in Leiden en *Morelli* in Bazel... Eigenlijk zou ik wat met het internet moeten doen... In de zomer van 2004 kreeg ik van de stad Leuven de kans een reeks beeldhouwwerken te plaatsen in de Leuvense Kruidtuin. Ik haalde toen de nationale pers omdat twee van mijn beelden gestolen werden. Dag op dag een jaar later werden ze teruggevonden in een greppel in de buurt van de Kruidtuin in Leuven. Ik had net het geld van de verzekering ontvangen en sinds toen staan ze in de hoofdzetel van die verzekeraar in Hasselt. Dat was pas leuke publiciteit...

Wat maakt jouw werken zo uniek? Bestaat er zoiets als “een van den Braak”?

Karel van den Braak: Ik denk wel dat je mijn beeldhouwwerken kunt herkennen. Ze hebben meestal vrij ronde vormen, redelijk strak: een lijn moet zo recht mogelijk zijn en een hoek is een hoek. Een kromme lijn is echt krom, liefst niet met golfjes. Mensen zien vaak een vrouw in mijn werken, dat mag en dat kan. Je hoopt altijd andere dingen te maken, in herhaling vallen is de grote angst van elke kunstenaar.

Je geeft ook geen namen aan je beelden. Waarom niet?

Karel van den Braak: Omdat ik er een hekel aan heb. Vroeger deed ik dat wel maar nu al lang niet meer. Kopers hebben graag een verhaal achter een creatie, ik weet dat, maar ik leg niet graag

een werk uit. Ik kan er vaak ook niet veel over vertellen, het is een gevoel dat van binnenuit geboren wordt. Je voelt ook snel wanneer het een geslaagd beeldhouwwerk wordt. Het omgekeerde is ook waar: als je te veel moet ingrijpen en corrigeren, is het nooit goed. Het ene groeit uit het andere, soms heb ik het gevoel als ik aan het boetseren ben *dat heb ik precies nog al gedaan*, dan is er dat gevoel van herhaling en dat mag niet. Het is steeds maar zoeken en proberen.

Ben je nooit bang dat je inspiratie zal opdrogen?

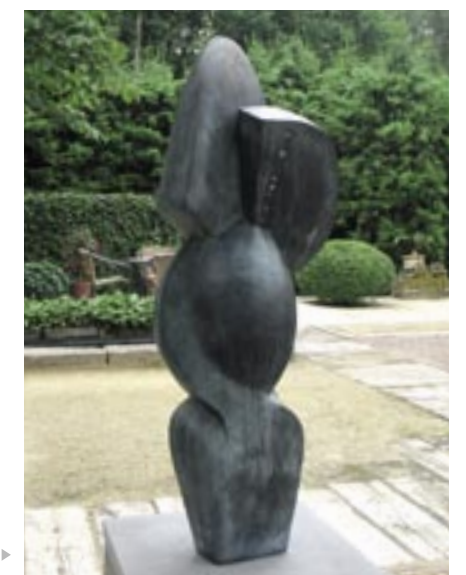
Karel van den Braak: Daar ben ik niet echt mee bezig. Als het niet goed zit, begin ik opnieuw. Je weet bijna op voorhand of een creatie een succes wordt of niet, dat voel je terwijl je er aan bezig bent. Brons heeft het voordeel dat je verschillende exemplaren kan maken. Ik trek mijn plan wel, ik ben polyvalent. Als ik geen inspiratie meer heb, ga ik andere dingen doen zoals paarden of old-timers verhandelen. Ik heb nog veel andere interesses.

Zoals?

Karel van den Braak: Ik ben momenteel een oude tractor aan het restaureren. Soms wil ik naar Frankrijk om er nog 25 anderen te gaan zoeken om ze te restaureren. Vliegen is ook zo'n passie van me. Ik heb destijds extra gewerkt om met een motorvliegtuigje te kunnen vliegen. Maar het is hier zo druk geworden boven dat ik dat niet meer doe.

Kunstenaars hebben de reputatie ook anders te leven dan anderen. Klopt dat bij jou?

Karel van den Braak: Het is zo dat de meeste kunstenaars niet goed functioneren in grote groepen. Ik denk persoonlijk dat ik niet zo veel afwijk van de gewone mens. Ik val zeker niet op in een groep en dat wil ik ook niet. Je moet daar allemaal niet zo gewichtig over doen. Als ik naar een vernissage ►►

Kunst

ga, vraag ik me soms wel eens af: wat een show allemaal! Ben ik op het carnaval of gaat het om een opening van een nieuwe tentoonstelling... elke mens is uniek, niet alleen kunstenaars.

Je hebt Nederlandse roots maar je woont al heel lang in de regio. Teverden over je bestaan hier?

Karel van den Braak: We hebben in 1994 hier gebouwd in Bonheiden, tussen de dennenbossen. Ik voel me hier goed en ben hier ook thuis. Ik geniet van de stilte. Misschien had ik nog wat meer ruimte gewild maar dat kan niet want we wonen hier in de dichtst bevolkte regio van België. Mijn atelier staat achter het huis, ik werk en woon dus hier. In een stad kan je me niet houden, ik heb ruimte nodig..

Hoe zie je je eigen toekomst?

Karel van den Braak: Momenteel kan ik leven van wat ik doe. Dat geeft een goed gevoel, ik kan een leven leiden zoals ik het wil en ik heb een job die ik graag doe. Ik ben de 50 al voorbij, ik ga niks nieuws meer beginnen. Wat ik nu doe, probeer ik zo goed mogelijk te doen. Ik hoop nog veel beelden te kunnen creëren. Ik ben door de jaren heen vooral een bronsgieter geworden. Een groot deel van mijn inkomen bestaat uit werken voor andere kunstenaars in Frankrijk, Duitsland en Nederland. In België zijn nochtans heel wat goeie beeldhouwers, maar ze houden zich vaak gedeisd. Beeldhouwers uit onze buurlanden laten veel meer van zich spreken, ook al hebben ze vaak minder vakmanschap en capaciteiten.

“GEEN INSPIRATIE MEER?
DAN DOE IK WAT ANDERS.”

Ad Sense